

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvartum

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput VIII. Idem (a) Eidem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74533](#)

NOTÆ.

(a) **B**athon.] Ita etiam legitur in i. collect. sub
hoc titul. cap. 9. & post Concil. Lateran.

p. 6. cap. 29. De Metropoli Bathoniensi nonnulla
nota in cap. 1. de temp. ordin. Ad eundem etiam
casum, & eandem Decretalem spectat sequens
textus, quem ex ipsa prima collectione cap. 10.
ita transcribo.

CAPUT VIII.

Idem (a) Eadem.

ANobis tua discretio requisivit, utrum iis, qui infra nubiles annos matrimonii nomine conjuguntur, vel eorum alteri, antequam ad annos matrimonio aptos perveniat, licet a matrimonio tali discedere. Ad quod inquisitioni tuæ taliter respondemus, quia pro eo, quod ante nubiles annos conjugalem consensem de suorum patrum solùm habent auctoritate, usque ad legitimam ætatem expectare tenentur, & tunc aut confirmant matrimonium, aut si simul esse noluerint, separentur; nisi forte carnis commixtio antè intervenerit, cum interdum illa tempus anticipare soleat pubertatis. Si vero alter corum ad annos, &c. ut supra prox. cap.

NOTÆ.

(a) **I**dem.] Ita etiam legitur in cap. 10. hoc tit.
in i. collect.

COMMENTARIUM.

DE sponsalibus à puberibus contractis, & eorum obligatione egi in cap. 2. de sponsalib. & in cap. 1. hoc titul. In praesenti agitur de sponsalibus ab impuberibus celebratis, vel ab uno pubere cum alio impubere: circa quos casus scendum est, quod licet sponsalia post septennium contrafacta obligent contrahentes, adeo ut ante pubertatem mutuo dissensu ritè dissolvi non possint, post pubertatem tamen judicio Ecclesiae per unius, vel utriusque dissensum improbativalent ex praesenti textu, & cap. 11. hoc titul. in i. compil. ubi idem Pontifex ita ait: *Si pueri infra decimum annum aliqui de sponsata fuerit, vel sponsus aliquam infra decimumquarum annum de sponsavit, antequam ad annos pervenerat matrimonio aptos, à pactione nuptiali recedere, & ad aliud matrimonium consolare non possint; sed cum pueri ad nubiles annos, & sponsus ad annos aptos matrimonio pervenerit, tunc de pactione illa complenda, vel recipienda sunt audiendi, & ad complendum matrimonium ab iis, qui matrimonium juraverant, componendi.* Sponsa autem finibili etati proxima est, nullus consanguineorum sponsi potest eam sibi matrimonio copulare. Quorum jurium sententia duplice partem continet, & utriusque non una est ratio; nam prioris ratio descendit ex fragili & labrico impuberum judicio, qui cum nec consentire, nec disconsentire, nec quæquam scire, aut intelligere credantur, l. ultima, ff. de juris & facti ignor. l. qui jura esse 26. ff. de jurejur. l. 3. vers. proinde, ff. ad Maced. l. 2. §. quod observari, c. de jurejur. proper calumniam, l. 1. c. de fals. monet. merito hæc facultas dissolvendi sponsalia eis denegatur, ne alioquin eveniat, ut sepe saepius contrahant, & toties ab sponsalibus resiliant; posterioris vero patris ratio est; nam licet jure causum sit, impuberis validè ex sponsalibus obligari; eodem tamen jure statutum est, propter imbecillitatem judicij, ut post pubertatem

resilire licet, ut probat Sanchez lib. 1. de matrim. dis. 51. num. 19. adeoque hæc facultas competit, ut qui prius ad pubertatem pervenerit, non reneatur alium expectare, sed statim resilire possit; immo & tenebatur, si nolit sponsalia probare, alioquin poltea non audietur. Textus sic intelligendus in praesenti capite de illis, vers. Si vero; quem post antiquiores ita accipiunt Covarr. i. p. de matrim. cap. 5. §. 1. num. 1. Sanchez. d. dis. 51. num. 9. Gutierrez de matrim. cap. 29. num. 2. Diversum tamen observatur, cum pubes sponsalia contrahit cum impubere; hic enim eti. post pubertatem resilire possit, pubes vero nunquam potest, ex praesenti capite de illis, vers. Mulier; idque favore pupilli accepto ferendum est, argumento legis Julianus 13. §. si quis à pupillo, ff. de act. empti, l. 1. vers. sicutiss. ff. d. rescind. princip. Inst. de author. tutor. Nec obstat textus in cap. ex litteris II. hoc tit. nam recte respondet Gloria ibi, quam sequuntur alii citati à Sanchez lib. 4. disput. 19. num. 2. multum interessit inter sponsalia valida, & invalida. Primo casu pubes resilire non potest; immo tenetur expectare ut alter pubes fiat, ex praesenti capite de illis, vers. Mulier. Secundo vero casu pubes statim resilire vallet, nec pubertatem expectare tenetur, si nolit monitioni Ecclesiae parere; quo modo accipiens est textus in d. cap. ex litteris, ubi sponsalia per metum celebrata ipso jure invalida fuerunt, ut docent plures, quos referit & sequitur Sanchez ubi proxime, eti. immerito dissentient Cujacius ibi. Quod si quis contendat cum Alex. de Nevo in d. cap. ex litteris num. 5. metum dumtaxat adhibitum fuisse in deductione in domum, non vero in ipsis sponsalibus, ut ex littera constat. Respondeo cum Sanchez supra, numero tertio, textum illum esse supplendum, ut etiam metus in sponsalibus intercesserit: quæ interpretatio, eti. litteræ textus vim inferre videatur, sustineri tamen debet: tum causâ vietandi absurdum, quod ex doctrina Alex. de Nevo colligitur: tum ex eo, quod cum invito animo puella deducta proponatur in domum sponsi, non sine colore præsumptio sumi potest, quod etiam sponsalia præcedentia magis paternâ, quam suâ voluntate contraxerit.

CAP. IX.